SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (osmi senat)

z dne 6. maja 2009 *

V zadevi T-116/04,

Wieland-Werke AG, s sedežem v Ulmu (Nemčija), ki jo zastopata R. Bechtold in U. Soltész, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki sta jo najprej zastopala É. Gippini Fournier in H. Gading, nato É. Gippini Fournier, O. Weber in K. Mojzesowicz, zastopniki,

tožena stranka,

katere predmet je predlog za odpravo ali zmanjšanje globe, naložene tožeči stranki na podlagi člena 2(a) Odločbe Komisije C(2003) 4820 konč. z dne 16. decembra 2003

* Jezik postopka: nemščina.

v zvezi s postopkom uporabe člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-1/38.240 – Industrijske cevi),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (osmi senat),

v sestavi E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas in N. Wahl (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. marca 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Wieland-Werke AG (v nadaljevanju: Wieland ali tožeča stranka) je nemška družba, ki ne kotira na borzi in ima sedež v Ulmu (Nemčija). Tožeča stranka je matična družba skupine, ki je prisotna na celem svetu in v glavnem dejavna na področju proizvodnje, prodaje in distribucije posebnih proizvodov in polproizvodov iz bakra in bakrove zlitine.

2 Na podlagi informacij, ki jih je poslala družba Mueller Industries Inc., je Komisija marca 2001 v skladu s členom 14 Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204) v prostorih družb KME Germany AG (nekdanja KM Europa Metal AG), KME France SAS (nekdanja Tréfimétaux SA), KME Italy SpA (nekdanja Europa Metalli SpA) (v nadaljevanju skupaj: skupina KME), Outokumpu Oyj in Luvata Oy (nekdanja Outokumpu Copper Products Oy) (v nadaljevanju skupaj: Outokumpu) in tožeče stranke nenapovedano opravila preverjanja.

3 Družba Outokumpu je 9. aprila 2001 Komisiji predložila ponudbo o sodelovanju na podlagi Obvestila Komisije o nenalaganju glob ali zmanjševanju glob v primeru omejevalnih sporazumov (UL 1996, C 207, str. 4) (v nadaljevanju: obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996). Ta je zvezi s tem 30. maja 2001 vložila memorandum.

4 V odgovor na zahtevo za informacije iz člena 11(2) Uredbe št. 17, ki jo je Komisija julija 2002 naslovila na skupino KME in družbo Wieland, je ta 30. septembra 2002 zaprosila, naj se v zvezi z njo uporabi obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996.

5 Skupina KME je na podlagi iste zahteve za informacije 15. oktobra 2002 v svojem imenu zaprosila, naj se v zvezi z njo uporabi navedeno obvestilo.

6 Komisija je po tem, ko je opravila preiskavo, ki je vključevala dodatna preverjanja v prostorih družbe Outokumpu in skupine KME, sodelovala na sestankih s predstavniki družbe Outokumpu, skupine KME in družbe Wieland ter v skladu s členom 11 Uredbe št. 17 skupini KME in družbi Wieland poslala dodatne zahteve za informacije, julija 2003 začela postopek ugotavljanja kršitve in sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih

kršitvah, naslovljeno na skupino KME, tožečo stranko in družbo Outokumpu. Zadevna podjetja so se odpovedala obravnavi, zato te ni bilo.

7 Komisija je 16. decembra 2003 sprejela Odločbo C(2003) 4820 konč. v zvezi s postopkom uporabe člena 81 Pogodbe ES in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-1/38.240 industrijske cevi) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), katere povzetek je objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 28. aprila 2004 (UL L 125, str. 50).

8 Iz izpodbijane odločbe je razvidno, da so proizvajalci, povezani v združenje za kakovost cevi, ki se uporabljajo v sektorju hladilnih naprav in hladilnikov, Cuproclima Quality Association (v nadaljevanju: Cuproclima), med katerimi je tožeča stranka, proti koncu osemdesetih let razširili svoje sodelovanje na vprašanja konkurence.

9 Sestanki, ki jih je dvakrat letno organiziralo združenje Cuproclima, so bili priložnost, ko naj bi se po koncu razprave, ki je bila na dnevnem redu, razpravljalo in določalo cene ter druge tržne dejavnike, uporabne za industrijske cevi. V nasprotju s pravili o konkurenci naj bi te sestanke dopolnjevali dvostranski stiki med zadevnimi podjetji. Ta naj bi določala namene cen in druge tržne dejavnike za industrijske cevi. Usklajevala naj bi povišanja cen, si razdeljevala stranke in tržne deleže ter nadzorovala izvajanje svojih protikonkurenčnih dogovorov z ustvarjanjem vodilnih podjetij na trgih in z izmenjavo zaupnih informacij.

10 Izpodbijana odločba vsebuje zlasti te določbe:

„*Člen 1*

Spodaj navedena podjetja so kršila določbe člena 81(1) [ES] in od 1. januarja 1994 člen 53(1) Sporazuma o EGP, s tem da so v navedenem obdobju sodelovala pri vseh sporazumih in usklajenih ravnanjih, ki so vključevala določanje cen in razdelitev trgov v sektorju industrijskih cevi:

a) [družba Wieland] od 3. maja 1988 do 22. marca 2001;

b) družba Outokumpu […] posamično od 3. maja 1988 do 30. decembra 1988 in solidarno z [družbo Luvata] od 31. decembra 1988 do 22. marca 2001;

c) [družba Luvata] od 31. decembra 1988 do 22. marca 2001 (solidarno z družbo Outokumpu […]);

d) [družba KME Germany] posamično od 3. maja 1988 do 19. junija 1995 in solidarno z [družbo KME France) in [družbo KME Italy] od 20. junija 1995 do 22. marca 2001;

e) [družba KME Italy] solidarno z [družbo KME France] od 3. maja 1988 do 19. junija 1995 in solidarno z [družbo KME Germany] in [družbo KME France] od 20. junija 1995 do 22. marca 2001;

f) [družba KME France] solidarno z [družbo KME Italy] od 3. maja 1988 do 19. junija 1995 in solidarno z [družbo KME Germany] in [družbo KME Italy] od 20. junija 1995 do 22. marca 2001.

Člen 2

Za kršitve iz člena 1 so naložene spodaj navedene globe:

a) [družbi Wieland]: 20,79 milijona EUR;

b) družbama Outokumpu […] in [Luvata] solidarno: 18,13 milijona EUR;

c) družbam [KME Germany], [KME France] in [KME Italy] solidarno: 18,99 milijona EUR;

d) [družbi KME Germany]: 10,41 milijona EUR;

e) družbama [KME Italy] in [KME France] solidarno: 10,41 milijona EUR.“

11 Prvič, Komisija je pri določitvi izhodiščnega zneska globe menila, da je bila kršitev, ki je bila zlasti v določanju cen in razdelitvi trgov, po značilnostih zelo resna kršitev (uvodna izjava 294 izpodbijane odločbe).

12 Komisija je pri opredelitvi teže kršitve upoštevala tudi dejstvo, da je kartel vplival na celotno ozemlje Evropskega gospodarskega prostora (EGP) (uvodna izjava 316 izpodbijane odločbe). Komisija je poleg tega preučila dejanske učinke kršitve in ugotovila, da je kartel „v celoti gledano vplival na trg“ (uvodna izjava 314 izpodbijane odločbe).

13 Da je prišla do te ugotovitve, se je med drugim oprla na naslednje indice. Prvič, upoštevala je izvajanje kartela s sklicevanjem na dejstvo, da so si udeleženci posredovali podatke o količinah prodaje in o višinah cen (uvodna izjava 300 izpodbijane odločbe). Drugič, dokazi iz spisa naj bi kazali na to, da so se cene znižale v obdobju, ko se omejevalni sporazum ni upošteval v celoti, in močno zvišale v drugih obdobjih (uvodna izjava 310 izpodbijane odločbe). Tretjič, Komisija se je sklicevala na skupni tržni delež od 75 do 85 odstotkov, ki so ga imeli člani kartela (uvodna izjava 310 izpodbijane odločbe). Četrtič, Komisija je ugotovila, da so tržni deleži vsakega od udeležencev kartela med celotnim trajanjem kršitve ostali relativno stabilni, čeprav so se stranke udeležencev včasih zamenjale (uvodna izjava 312 izpodbijane odločbe).

14 Nazadnje, Komisija je prav tako v okviru opredelitve teže kršitve upoštevala dejstvo, da je trg bakrenih industrijskih cevi pomenil pomemben sektor, katerega vrednost je bila ocenjena na 288 milijonov EUR v EGP (uvodna izjava 318 izpodbijane odločbe).

15 Komisija je glede na vse te okoliščine ugotovila, da bi bilo treba zadevno kršitev šteti za zelo resno (uvodna izjava 320 izpodbijane odločbe).

16 Drugič, Komisija je različno obravnavala zadevna podjetja, da bi se upoštevala dejanska gospodarska zmožnost vsakega izmed njih, da povzroči veliko škodo konkurenci. V zvezi s tem je Komisija ugotovila razliko med tržnimi deleži, ki jih ima na trgu industrijskih cevi v EGP, na eni strani, skupina KME, vodilno podjetje na trgu EGP z [*zaupno*] [1]-odstotnim tržnim deležem, in, na drugi strani, družba Outokumpu, ki ima [*zaupno*]-odstotni delež, in družba Wieland, ki ima 13,4-odstotni tržni delež. Glede na to razliko je bil izhodiščni znesek globe, naložene družbama Outokumpu in Wieland, določen na 33 odstotkov globe skupine KME, in sicer 11,55 milijona EUR za družbi Outokumpu in Wieland ter 35 milijonov EUR za skupino KME (uvodni izjavi 327 in 328 izpodbijane odločbe).

17 Tretjič, da bi se upoštevala potreba po določitvi globe v višini, ki bi zagotavljala odvračilen učinek, je Komisija povečala izhodiščni znesek globe, naložene družbi Outokumpu, za 50 odstotkov, ki je tako znašal 17,33 milijona EUR, pri čemer je menila, da je svetovni promet te družbe, ki je bil večji od 5 milijard EUR, nakazoval na to, da sta njena velikost in gospodarska moč upravičili navedeno povečanje (uvodna izjava 334 izpodbijane odločbe).

18 Četrtič, Komisija je trajanje kršitve od 3. maja 1988 do 22. marca 2001 opredelila za „dolgo“. Zato se ji je zdelo ustrezno, da izhodiščni znesek glob, naloženih zadevnima podjetjema, poveča za 10 odstotkov za vsako leto njunega sodelovanja v kartelu. Zato se je izhodiščni znesek globe, naložene tožečima strankama, povečal za 125 odstotkov, in je tako osnovni znesek znašal 25,99 milijona EUR (uvodne izjave 338, 342 in 347 izpodbijane odločbe).

1 – Prikriti zaupni podatki.

19 Petič, na podlagi obteževalnih okoliščin je bil osnovni znesek globe, naložene družbi Outokumpu, povečan za 50 odstotkov, ker je ta ponovila kršitev, saj je bila naslovnica Odločbe Komisije 90/417/ESPJ z dne 18. julija 1990 v zvezi s postopkom na podlagi člena 65 [PJ] v zvezi s sporazumom in z usklajenimi ravnanji evropskih proizvajalcev hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavečega jekla (UL L 220, str. 28) (uvodna izjava 354
izpodbijane odločbe).

20 Šestič, na podlagi olajševalnih okoliščin je Komisija ugotovila, da bi lahko brez sodelovanja družbe Outokumpu obstoj kršitve dokazala le za obdobje štirih let, in je zato zmanjšala osnovni znesek njene globe za 22,22 milijona EUR, tako da osnovni znesek ustreza globi, ki bi jo naložila za to obdobje (uvodna izjava 386 izpodbijane odločbe).

21 Sedmič in nazadnje, Komisija je v skladu z naslovom D obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 zmanjšala znesek glob za 50 odstotkov družbi Outokumpu, za 20 odstotkov družbi Wieland in za 30 odstotkov skupini KME (uvodne izjave 402, 408 in 423 izpodbijane odločbe).

Postopek in predlogi strank

22 Tožeča stranka je 24. marca 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.

23 Ker je bila sestava senatov Sodišča prve stopnje spremenjena, je bil sodnik poročevalec razporejen v osmi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.

24 Stranke so ustne navedbe in odgovore na ustna vprašanja Sodišča prve stopnje podale na obravnavi 5. marca 2008.

25 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– odpravi ali zmanjša globo, ki jo je Komisija naložila v členu 2(a) izpodbijane odločbe;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

26 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

27 Tožeča stranka se v obravnavani zadevi v podporo svoji tožbi najprej sklicuje na nezakonitost člena 15(2) Uredbe št. 17, saj naj bi bilo s to določbo kršeno načelo zakonitosti kazni. Prav tako navaja štiri tožbene razloge, in sicer: nepravilno oceno velikosti trga, na katerega je vplivala kršitev, neustrezno upoštevanje velikosti zadevnih podjetij, nepravilno povečanje globe zaradi trajanja kršitve in diskriminatorno uporabo obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 v zvezi z družbo Wieland.

28 V zvezi s tožbenimi razlogi, ki se nanašajo na izračun globe, je treba opozoriti, prvič, da je iz uvodnih izjav od 290 do 387 izpodbijane odločbe razvidno, da so bile globe, ki jih je naložila Komisija zaradi kršitve, naložene v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in, drugič, da čeprav se Komisija v izpodbijani odločbi ni izrecno sklicevala na Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členoma 15(2) Uredbe št. 17 in 65(5) [PJ] (UL 1998, C 9, str. 3, v nadaljevanju: Smernice), ni sporno, da je določila znesek glob na podlagi metodologije, določene v teh smernicah.

29 Čeprav Smernic ni mogoče opredeliti za pravno pravilo, gre za pravila ravnanja, ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti in od katere Komisija v konkretnem primeru ne more odstopiti brez obrazložitve (glej sodbo Sodišča z dne 18. maja 2006 v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, C-397/03 P, ZOdl., str. I-4429, točka 91 in navedena sodna praksa).

30 Sodišče prve stopnje mora torej v okviru nadzora zakonitosti glob, naloženih z izpodbijano odločbo, preveriti, ali je Komisija svoje pooblastilo za odločanje po prostem preudarku izvrševala na podlagi metode, navedene v Smernicah, in če bi se ugotovilo, da ni upoštevala te metode, preveriti, ali je to upravičeno in pravno zadostno obrazloženo. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Sodišče potrdilo veljavnost tako samega načela Smernic in metode, ki je navedena v njih (sodba Sodišča z dne 28. junija

2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točke od 252 do 255, 266, 267, 312 in 313).

31 Samoomejevanje pooblastila za odločanje po prostem preudarku Komisije, ki izhaja iz sprejetja smernic, namreč ni nezdružljivo z ohranitvijo večje diskrecijske pravice Komisije. Smernice vsebujejo različne elemente fleksibilnosti, ki Komisiji omogočajo izvajanje njene diskrecijske pravice v skladu z določbami Uredbe št. 17, kot jih razlaga Sodišče (zgoraj v točki 30 navedena sodba Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 267).

32 Poleg tega na področjih, kot je določitev zneska globe, naložene v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17, ko ima Komisija diskrecijsko pravico, na primer glede stopnje povečanja zaradi odvračanja, se nadzor zakonitosti teh presoj omeji na ugotovitev neobstoja očitne napake pri presoji (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. julija 2005 v zadevi Scandinavian Airlines System proti Komisiji, T-241/01, ZOdl., str. II-2917, točka 79).

33 Poleg tega pa diskrecijska pravica Komisije in njene omejitve načeloma ne vplivajo na izvrševanje pristojnosti sodišč Skupnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v združenih zadevah JFE Engineering in drugi proti Komisiji, T-67/00, T-68/00, T-71/00 in T-78/00, ZOdl., str. II-2501, točka 538), na podlagi katere lahko odpravi, zmanjša ali poveča globo, ki jo je naložila Komisija (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 8. februarja 2007 v zadevi Groupe Danone proti Komisiji, C-3/06 P, ZOdl., str. I-1331, točke od 60 do 62; sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. oktobra 2003 v zadevi General Motors Nederland in Opel Nederland proti Komisiji, T-368/00, Recueil, str. II-4491, točka 181).

Ugovor nezakonitosti člena 15(2) Uredbe št. 17

Trditve strank

34 Tožeča stranka v bistvu trdi, da sta člen 15(2) Uredbe št. 17 ter dejstvo, da ga Komisija uporablja v svoji praksi odločanja, v nasprotju z načelom zakonitosti kazni, saj ima Komisija skoraj neomejen manevrski prostor za določanje glob in je bila zadevna globa zato določena prenagljeno. Odredba tožeči stranki, naj plača 20,79 milijona EUR, naj bi bila zato nezakonita.

35 Tožeča stranka opozarja, da se mora v okviru določb Skupnosti spoštovati načelo zakonitosti kazni, ki ima poseben pomen v primeru določb, ki predpisujejo sankcije. V skladu s tem načelom bi morala biti zakonodaja Skupnosti jasna, natančna in predvidljiva za posameznike, zahteva po gotovosti in predvidljivosti pa bi morala biti še toliko strožja, kadar gre za predpise, ki lahko povzročijo finančne posledice.

36 Tožeča stranka poudarja, da morajo biti v določbah Skupnosti poleg tega na predvidljiv način opredeljeni ne le sankcionirano ravnanje, ampak tudi pravne posledice, ki iz tega izhajajo za posameznika. Čeprav bi se, po mnenju tožeče stranke, diskrecijska pravica uprave izkazala za potrebno, ostaja dejstvo, da ta pravica ne sme biti neomejena, še zlasti če gre za določbo sekundarnega prava ali kazenski ukrep oziroma „kvazi kazenski ukrep“.

37 Po mnenju tožeče stranke je iz uradnih izjav Komisije in iz široke razlage pojma kazenskega postopka, ki jo je podalo Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP), razvidno, da imajo globe, naložene v skladu s členom 15(2)

Uredbe št. 17, značilnosti kazenskih sankcij. V podporo tej ugotovitvi se tožeča stranka prav tako sklicuje na sodno prakso Skupnosti (sodba Sodišča z dne 15. julija 1970 v zadevi ACF Chemiefarma proti Komisiji, 41/69, Recueil, str. 661, točka 172 in naslednje, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi Brugg Rohrsysteme proti Komisiji, T-15/99, Recueil, str. II-1613, točka 123).

38 Tožeča stranka zatrjuje, da Uredba št. 17, v kateri je navedeno zgolj, da je treba pri odmeri globe upoštevati „težo in trajanje“ kršitve, ne izpolnjuje zahtev jasnosti in predvidljivosti zakona. Svet naj namreč ne bi izpolnil svoje obveznosti iz člena 83 ES glede jasne razmejitve pristojnosti, dodeljene Komisiji.

39 Tožeča stranka prav tako trdi, da člen 15(2) Uredbe št. 17 ne določa najvišje globe, kar pomeni, da navedeni člen Komisiji omogoča, da za dano kršitev naloži globe, ki znašajo od tisoč EUR do – za določene skupine, prisotne po vsem svetu – več deset milijard EUR. To naj bi pomenilo, da zakon ne določa globe vnaprej, ampak da jo določi izključno Komisija. Zato bi lahko prišlo do samovoljne in nenadzorovane določitve globe. Ta člen naj bi bil zato v nasprotju z višjim pravilom Skupnosti (načelom zakonitosti kazni) ter s temeljnimi pravicami na področju opredelitve kazenskih določb, ki izhajajo iz Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), podpisane v Rimu, 4. novembra 1950, in iz sodne prakse ESČP.

40 Tožeča stranka meni, da člen 15(4) Uredbe št. 17, na podlagi katerega odločbe o naložitvi glob niso kazenske, ne vpliva na njeno razlogovanje, ker morajo, po eni strani, vse določbe Skupnosti, naj so kazenske ali ne, spoštovati načelo zakonitosti kazni, po drugi strani pa v skladu s sodno prakso ESČP ni odločilno poimenovanje pravnega akta, temveč njegova vsebina.

41 Tožeča stranka poleg tega zatrjuje, da Smernice ne odpravljajo nenatančnosti in nejasnosti Uredbe št. 17. Izhodiščni znesek glob za kršitve, ki so opredeljene kot „zelo resne“, je namreč določen samovoljno in neodvisno od prometa podjetja. Tožeča stranka prav tako trdi, da Smernice v nobenem primeru niso „zakon“ v smislu EKČP. Tožeča stranka v zvezi s tem poudarja, da zavezujejo le Komisijo in ne sodišč, ki izvajajo nadzor nad odločbami Komisije v okviru svoje pristojnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije.

42 Vendar tožeča stranka meni, da ker so sodišča tista, ki so pristojna za določitev končnega zneska globe, niso vezana s Smernicami, ker te nimajo nobenega vpliva na presojo zakonitosti kazenske določbe v smislu člena 7 EKČP. Poleg tega tožeča stranka poudarja, da je Sodišče prve stopnje nedavno potrdilo, da je bil pravni okvir za odmero glob opredeljen zgolj z Uredbo št. 17.

43 Tožeča stranka poleg tega meni, da dejstvo, da zneske glob, ki jih določi Komisija, nadzoruje sodišče Skupnosti v okviru svoje pristojnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije, tudi ne odpravlja nezakonitosti člena 15(2) Uredbe št. 17.

44 Tožeča stranka poleg tega poudarja, da če je določba v nasprotju z načelom zakonitosti kazni, tega ni mogoče odpraviti zgolj zato, ker so se pri uporabi navedene določbe spoštovala načela sorazmernosti in enakega obravnavanja.

45 Tožeča stranka prav tako trdi, da čeprav je mogoče, da je bil člen 15(2) Uredbe št. 17 ob njegovem oblikovanju v skladu z načelom zakonitosti kazni, to odtlej ni več tako, saj je promet družb danes veliko večji kot prej.

46 Nazadnje, tožeča stranka trdi, da bi morala Komisija v vsakem primeru in neodvisno od zakonitosti člena 15(2) Uredbe št. 17 pri določanju glob svojo diskrecijsko pravico uporabiti glede na načelo zakonitosti kazni. Tako bi morala v svojo prakso odločanja s Smernicami vnesti določeno stopnjo preglednosti in predvidljivosti na področju določanja glob. Vendar tega ni storila, ampak je dala prednost odvračilnemu učinku sankcije.

47 Komisija predlaga, naj se tožbeni razlog tožeče stranke zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

48 V zvezi s trditvijo, da bi morala Komisija v svojo prakso odločanja in Smernice vnesti določeno stopnjo preglednosti na področju določanja glob, je treba ugotoviti, da ta trditev ne pomeni nobenega konkretnega pravnega očitka zoper Uredbo št. 17 ali izpodbijano odločbo, temveč želje glede izvajanja politike Komisije. Zato je treba to trditev zavrniti kot brezpredmetno.

49 Z vidika utemeljenosti zadošča ugotovitev, da iz sodb Sodišča prve stopnje z dne 5. aprila 2006 v zadevi Degussa proti Komisiji (T-279/02, ZOdl., str. II-897, točke od 66 do 88) in z dne 27. septembra 2006 v zadevi Jungbunzlauer proti Komisiji (T-43/02, ZOdl., str. II-3435, točke od 69 do 92) jasno izhaja, da ugovora nezakonitosti, na katerega se sklicuje tožeča stranka, ni mogoče sprejeti. Poleg tega je bila ta sodna praksa potrjena s sodbo Sodišča z dne 22. maja 2008 v zadevi Evonik Degussa proti Komisiji in Svetu (C-266/06 P, neobjavljena v ZOdl., točke od 36 do 63).

50 Zato je treba ugovor nezakonitosti zavrniti.

Prvi tožbeni razlog: neustrezna presoja velikosti sektorja, na katerega je vplivala kršitev

Trditve strank

51 Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija, s tem da je vrednost zadevnega trga ocenila na 288 milijonov EUR, precenila njegovo velikost in zato težo kršitve, kar je privedlo do pretirane globe. Trdi tudi, da obrazložitev Komisije glede izračuna njenega prometa ni zadostna in je zato podana kršitev člena 253 ES.

52 Tožeča stranka opozarja, da je v sektorju industrijskih cevi končna cena proizvodov običajno sestavljena iz cene bakra, ki kotira na London Metal Exchange (londonski borzi jekla, v nadaljevanju: LME), in stroškov predelave, ki ustrezajo vrednosti, ki jo doda proizvajalec (v nadaljevanju: marža predelave). Surovino, potrebno za izdelavo industrijskih cevi, preskrbi bodisi stranka bodisi sam proizvajalec cevi, ki jo tako zaračuna v končni ceni.

53 Tožeča stranka meni, da je velikost zadevnega trga odločilna za presojo teže kršitve in določitev izhodiščnega zneska globe.

54 Tožeča stranka na podlagi zgoraj navedenega trdi, da bi morala Komisija, ker se je kršitev nanašala le na maržo predelave (od 30 do 40 odstotkov končne cene), pri oceni velikosti prizadetega trga odšteti od 60 do 70 odstotkov končne cene zadevnih proizvodov, in bi tako določila manjši izhodiščni znesek globe. V zvezi s tem tožeča stranka opozarja, da nima nadzora nad ceno bakra, ker jo določa LME. Cena bakra naj bi bila namreč le element, ki se pravzaprav prenese na stranke. Tožeča stranka trdi, da če bi udeleženci kartela skušali povišati ceno bakra, bi ga njihove stranke nabavile pri drugih podjetjih.

55 Tako naj bi tožeča stranka – glede nabave bakra – delovala kot posrednik. Komisija bi torej morala izračunati promet na trgu na enak način, kot je izračunala promet posrednikov v okviru nadzora koncentracij. Poleg tega, ker naj bi stroški bakra pomenili zelo velik del vseh stroškov, jih Komisija ne bi smela obravnavati enako kot stroške dobavljanja in pakiranja, ki so na splošno zanemarljiv del vseh stroškov. Zato bi morala Komisija, da bi pravilno presodila velikost zadevnega trga in tako resnost kartela, upoštevati le del cene, na katero je vplivala zadevna kršitev, to je maržo predelave. Komisija naj bi storila nasprotno, s tem da je pri izračunu upoštevnega prometa uporabila preveč formalističen pristop.

56 Tožeča stranka prav tako zatrjuje, da je Komisija kršila svojo obveznost obrazložitve, s tem da se je sklicevala na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 2001 v združenih zadevah Krupp Thyssen Stainless in Acciai speciali Terni proti Komisiji (T-45/98 in T-47/98, Recueil, str. II-3757), navedeno v uvodni izjavi 319 izpodbijane odločbe, da bi utemeljila vključitev cene kovine v promet, ustvarjen na zadevnem trgu. Ta sodba naj v obravnavani zadevi ne bi bila upoštevna, saj iz nje izhaja zgolj, da kartel, ki se nanaša le na del končne cene, krši konkurenčno pravo, kar naj v tem postopku ne bi bilo sporno. V tej zadevi je upoštevno vprašanje opredelitve ustreznega prometa za določitev izhodiščnega zneska globe.

57 Komisija predlaga, naj se tožbeni razlog tožeče stranke zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

58 Prvič, glede trditve nezadostne obrazložitve je treba poudariti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso, da mora biti iz obrazložitve posamične odločbe jasno in nedvoumno razvidno razlogovanje institucije, ki je avtor akta, da se lahko zainteresirane osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko sodišče izvaja nadzor. Zahtevo

po obrazložitvi je treba presojati glede na okoliščine zadeve. Ne zahteva se, naj so v obrazložitvi navedene vse ustrezne dejanske ali pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta ustreza zahtevam člena 253 ES, presojati ne le glede na besedilo akta, ampak tudi glede na okoliščine, v katerih je bil ta akt sprejet, in celoto pravnih pravil, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo Sodišča z dne 2. aprila 1998 v zadevi Komisija proti Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, Recueil, str. I-1719, točka 63 in navedena sodna praksa).

59 Glede določitve glob zaradi kršitve konkurenčnega prava je bistvena postopkovna zahteva, za katero gre pri obveznosti obrazložitve, izpolnjena, ko Komisija v svoji odločbi navede elemente presoje, na podlagi katerih je lahko določila težo in trajanje kršitve (glej sodbo Sodišča z dne 15. oktobra 2002 v združenih zadevah Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi proti Komisiji, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, Recueil, str. I-8375, točka 463 in navedena sodna praksa).

60 Komisija je v obravnavani zadevi – glede presoje teže zadevne kršitve – te zahteve izpolnila v uvodnih izjavah od 292 do 320 izpodbijane odločbe. Zlasti iz uvodne izjave 318 navedene odločbe izhaja, da je Komisija pri presoji teže kršitve upoštevala promet zadevnega trga. V uvodni izjavi 319 te iste odločbe je Komisija med drugim odgovorila na očitke zadevnih podjetij glede upoštevanja cene bakra pri izračunu navedenega prometa. Na podlagi dejstva, da je ta odgovor lahko napačen, ni mogoče ovreči zadostnosti obrazložitve izpodbijane odločbe, saj ugotovitev obstoja take napake sodi v okvir nadzora materialne zakonitosti navedene odločbe po temelju (glej v tem smislu zgoraj v točki 58 navedeno sodbo Sodišča Komisija proti Sytraval in Brink's France, točke od 66 do 72, in sodbo z dne 2. oktobra 2003 v združenih zadevah International Power in drugi proti NALOO, C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P in C-180/01 P, Recueil, str. I-11421, točke od 134 do 138).

61 Iz tega sledi, da je treba očitek nezadostne obrazložitve zavrniti.

62 Drugič, glede utemeljenosti je treba na začetku poudariti, da metodologija, navedena v Smernicah, ki jih je Komisija uporabila v izpodbijani odločbi (glej točko 28 zgoraj), ustreza pavšalni logiki, na podlagi katere se splošni izhodiščni znesek globe, določen glede na težo kršitve, izračuna glede na naravo kršitve, njen dejanski vpliv na trg, če se ga da izmeriti, in glede na obseg upoštevnega geografskega trga (točka 1 A, prvi pododstavek, Smernic). Zato je splošni izhodiščni znesek globe določen za vsakega udeleženca, zlasti glede na njegovo velikost.

63 Poleg tega lahko Komisija za določitev izhodiščnega zneska globe upošteva velikost prizadetega trga, ni pa k temu zavezana (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 v zadevi BASF proti Komisiji, T-15/02, ZOdl., str. II-497, točka 134, in z dne 27. septembra 2006 v zadevi Roquette Frères proti Komisiji, T-322/01, ZOdl., str. II-3137, točki 149 in 150).

64 Glede na to sodno prakso je razvidno, da premisa tožečih strank, na podlagi katere je velikost upoštevnega trga kot taka odločilen dejavnik za presojo teže kršitve in tako za določitev izhodiščnega zneska globe, ni utemeljena.

65 Vendar je iz izpodbijane odločbe jasno razvidno, da je Komisija v obravnavani zadevi pri presoji teže zadevne kršitve upoštevala velikost trga industrijskih cevi v EGP. Čeprav je Komisija na podlagi značilnosti kršitve že ugotovila, da je bila ta „zelo resna“ v smislu njenih smernic (uvodna izjava 294), pa je namreč v izpodbijani odločbi težo kršitve in s tem splošni izhodiščni znesek globe določila ob upoštevanju dejanskih učinkov kartela na trg (uvodne izjave od 295 do 314), obsega zadevnega geografskega trga (uvodne izjave od 315 do 317) in dejstva, da je bil sektor, ki je bil predmet kršitve, pomemben trg, katerega vrednost v EGP je bila ocenjena na 288 milijonov EUR (uvodni izjavi 318 in 319).

66 Čeprav je bila za presojo teže kršitve in splošnega izhodiščnega zneska globe velikost zadevnega trga le eden izmed dejavnikov, ki jih je Komisija navedla v izpodbijani odločbi, ostaja dejstvo, da je Komisija navedeni znesek dejansko določila glede na ta dejavnik. Zato je treba trditev Komisije, da izhodiščni znesek globe, naložene tožeči stranki, ne bi bil nujno nižji od 11,55 milijona EUR, če bi se cena bakra odštela od prometa trga, zavrniti.

67 Zato je treba preveriti, ali je napačno, da je Komisija pri presoji velikosti prizadetega trga upoštevala ceno bakra.

68 Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, prvič, da cene bakra ne nadzorujejo proizvajalci industrijskih cevi, ker je določena glede na LME in, drugič, ker so kupci industrijskih cevi tisti, ki sami odločajo, po kakšni ceni se nabavlja kovina. Tožeča stranka poudarja tudi, da gibanja cene kovine nimajo nobenega vpliva na njen dobiček.

69 Vendar je treba ugotoviti, da ni nobenega veljavnega razloga, da bi se promet upoštevnega trga računal tako, da bi se izključili nekateri proizvodni stroški. Kot je pravilno navedla Komisija, v vseh industrijskih sektorjih obstajajo stroški, vezani na končni proizvod, ki jih proizvajalec ne more nadzirati, ampak so vsekakor bistveni element vseh dejavnosti, zato jih ni mogoče izključiti iz njegovega prometa pri določitvi izhodiščnega zneska globe (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2000 v združenih zadevah Cimenteries CBR in drugi proti Komisiji, T-25/95, T-26/95, od T-30/95 do T-32/95, od T-34/95 do T-39/95, od T-42/95 do T-46/95, T-48/95, od T-50/95 do T-65/95, od T- 68/95 do T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 in T-104/95, Recueil, str. II-491, točki 5030 in 5031). Dejstvo, da cena bakra pomeni pomemben del končne cene industrijskih cevi oziroma da je tveganje nihanj cen bakra veliko večje kot pri drugih surovinah, ne more ovreči te ugotovitve.

70 Ugotoviti je torej treba, da je Komisija pravilno upoštevala ceno bakra za opredelitev velikosti zadevnega trga.

Drugi tožbeni razlog: neustrezno upoštevanje velikosti tožeče stranke

Trditve strank

71 Tožeča stranka trdi, da Komisija pri določanju izhodiščnega zneska in tako končnega zneska globe ni upoštevala njene velikosti, kot je razvidna iz njenega celotnega prometa, ki je leta 2002 znašal 1,2 milijarde EUR. V istem obdobju naj bi promet skupine KME znašal 2,05 milijarde EUR in promet družbe Outokumpu 5,56 milijarde EUR. Tožeča stranka trdi, da 50-odstotno povečanje izhodiščnega zneska globe, naložene družbi Outokumpu v uvodni izjavi 334 izpodbijane odločbe, ne zadostuje za to, da bi Komisija izpolnila obveznost glede spoštovanja načel sorazmernosti in enakega obravnavanja. Komisija naj bi prav tako kršila načelo, da mora vsaka globa izhajati iz posamičnega izračuna.

72 Tožeča stranka v podporo tožbenemu razlogu zatrjuje, da je celotna velikost podjetja pomembna zlasti v okviru določanja globe in da bi moral biti izhodiščni znesek globe, naložene vsakemu izmed treh zadevnih podjetij, izračunan posamično, da bi bil sorazmeren z razlikami, ki obstajajo med velikostmi podjetij. Tožeča stranka tudi navaja, da načelo enakega obravnavanja Komisiji nalaga, naj spremeni izhodiščni znesek glob glede na celotni promet vseh podjetij in ne le glede na promet velikih družb. Zaradi navedenega bi morala Komisija zmanjšati izhodiščni znesek globe, naložene tožeči stranki.

73 Tožeča stranka v zvezi s tem opozarja, prvič, da Komisija ni povečala izhodiščnega zneska globe, naložene skupini KME, kljub dejstvu, da je skoraj dvakrat večja od nje, in, drugič, da družbi Outokumpu, ki je petkrat večja od nje, izhodiščni znesek globe, ki ji je bila naložena, ni bil povečan za 50 odstotkov.

74 Tožeča stranka na podlagi tega ugotavlja, da je Komisija, s tem da ni upoštevala razlik glede gospodarske moči in velikosti podjetij, delovala v škodo tožeče stranke, ki je majhno podjetje. V podporo svoji ugotovitvi se tožeča stranka sklicuje tudi na nekatere odločbe Komisije, v katerih je bilo razmerje med končnim zneskom globe in prometom sankcioniranih podjetij manjše od njenega.

75 Nazadnje, tožeča stranka meni, da Komisija, s tem da ni obrazložila, zakaj jo je obravnavala diskriminatorno, ni izpolnila obveznosti obrazložitve.

76 Komisija predlaga, naj se tožbeni razlog tožeče stranke zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

77 Prvič, očitek glede pomanjkanja obrazložitve je treba zavrniti zaradi naslednjih razlogov.

78 Najprej, v delu, v katerem družba Wieland očita Komisiji, da ni navedla razloga, zaradi katerega se je odločila za 50-odstotno povečanje pri družbi Outokumpu, je treba opozoriti, da je Sodišče razsodilo, da je obveznost obrazložitve izpolnjena, če Komisija

v odločbi navede elemente presoje, na podlagi katerih lahko določi težo in trajanje kršitve (zgoraj v točki 59 navedena sodba Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi proti Komisiji, točka 463). Po drugi strani pa Komisija v njej ni dolžna navesti številčnih podatkov ali podrobnosti glede načina izračuna globe (sodba Sodišča z dne 16. novembra 2000 v zadevi Cascades proti Komisiji, C-279/98 P, Recueil, str. I-9693, točka 50).

79 Poudariti je treba tudi, da je treba odločbo, kot je izpodbijana odločba, tudi če je oblikovana in objavljena kot ena sama odločba, analizirati kot skupek več posamičnih odločb, v katerih je glede vsakega podjetja, na katera so naslovljene, ugotovljena kršitev ali kršitve, in v katerih jim je, odvisno od primera, naložena globa (sodba Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2006 v zadevi Hoek Loos proti Komisiji, T-304/02, ZOdl., str. II-1887, točki 59 in 60).

80 Zato tožeča stranka ne more nasprotovati obrazložitvi izpodbijane odločbe glede stopnje povečanja, ki se je za družbo Outokumpu uporabila na podlagi odvračilnega učinka.

81 Komisija je v uvodnih izjavah od 332 do 334 izpodbijane odločbe vsekakor navedla dejavnike, ki jih je upoštevala pri povečanju globe, naložene družbi Outokumpu z odvračilnim namenom. Kakor izhaja iz zgoraj navedene sodne prakse (glej zgoraj točko 78), Komisiji ni mogoče očitati, da odločbe v zvezi s tem ni bolj obrazložila.

82 Če je trditev tožeče stranke mogoče razumeti, kot da se v njej Komisiji očita, da ni obrazložila razlogov, zaradi katerih ni zmanjšala izhodiščnega zneska globe, ki ji je bila naložena z odvračilnim namenom, je treba ugotoviti, da člena 253 ES, glede na sodno prakso, navedeno v točki 78 zgoraj, ni mogoče razlagati tako, da mora Komisija v svojih odločbah pojasniti razloge, zaradi katerih – glede izračuna višine globe – ni sprejela morebitno drugačnega pristopa, kot ga je dejansko sprejela v izpodbijani odločbi (glej

v tem smislu in po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 v zadevi Fiskeby Board proti Komisiji, T-319/94, Recueil, str. II-1331, točka 127).

83 Iz navedenega je razvidno, da je treba očitek glede pomanjkljive obrazložitve zavrniti.

84 Drugič, glede utemeljenosti je treba ugotoviti, da tožeča stranka nasprotuje razlikovanju Komisije glede izhodiščnih zneskov glob, naloženih zadevnim podjetjem v skladu z metodo iz Smernic. Tožeča stranka trdi, da je pri določanju višine globe velikost podjetja posebej pomembna in da bi moral biti v tej zadevi izhodiščni znesek globe, naložene vsakemu izmed treh zadevnih podjetij, določen glede na njihove značilnosti, da bi bil sorazmeren z razlikami, ki obstajajo med velikostmi podjetij.

85 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da odločbe Komisije, na katere se sklicuje tožeča stranka, niso upoštevne, ker njena predhodna praksa odločanja ne pomeni pravnega okvira za globe v zadevah s področja konkurence (glej zgoraj v točki 30 navedeno sodbo Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točke od 169 do 171, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v zadevi Michelin proti Komisiji, T-203/01, Recueil, str. II-4071, točka 292 in navedena sodna praksa).

86 Dejstvo, da metoda izračuna iz Smernic ne temelji na celotnem prometu zadevnih podjetij in zato dopušča razlike med podjetji glede razmerja med njihovim prometom in višino glob, ki so jim naložene, ni upoštevno za presojo, ali je Komisija kršila načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja ter načelo individualizacije kazni. Komisija namreč pri določitvi zneska glob glede na težo in trajanje zadevne kršitve – če se globe naložijo več podjetjem – udeleženim pri isti kršitvi, ni dolžna zagotoviti, da končni zneski glob zadevnih podjetij, ki jih določi z izračunom, izražajo vse razlike med njimi glede njihovega celotnega ali upoštevnega prometa (sodbi Sodišča z dne 25. janu-

arja 2007 v zadevi Dalmine proti Komisiji, C-407/04 P, ZOdl., str. I-829, točke od 141 do 147; Sodišča prve stopnje z dne 29. novembra 2005 v zadevi Union Pigments proti Komisiji, T-62/02, ZOdl., str. II-5057, točka 159).

87 Lahko sklepamo, da Komisija v nobeni fazi uporabe Smernic ni dolžna zagotoviti, da bodo vmesni zneski sprejetih glob izražali vse razlike, ki obstajajo v celotnem prometu zadevnih podjetij.

88 V obravnavni zadevi je iz uvodnih izjav od 321 do 323, od 326 do 328 in od 332 do 334 izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija zadevna podjetja razlikovala v dveh fazah. Najprej je v skladu s členom 1 A, šesta alinea, Smernic razlikovala glede na delež odgovornosti, ki je pripisana vsakemu izmed udeležencev pri zadevni kršitvi. Nato pa je na podlagi člena 1 A, četrta alinea, Smernic opravila ponderacijo, da bi imele naložene globe zadosten odvračilen učinek.

89 Komisija je glede deleža odgovornosti, ki je pripisana vsakemu izmed udeležencev pri zadevni kršitvi, upoštevala tržni delež v EGP vsakega izmed podjetij, prisotnih na trgu industrijskih cevi leta 2000, ki je zadnje polno leto kršitve. Na podlagi tega je ugotovila, da je bila skupina KME z [*zaupno*]-odstotnim tržnim deležem daleč najpomembnejši akter na trgu in sodi zato v prvo kategorijo podjetij, medtem ko družba Outokumpu ([*zaupno*]-odstotni tržni delež) in tožeča stranka (13,4-odstotni tržni delež) sodita v drugo kategorijo, ki vključuje podjetja, ki jih je mogoče šteti za srednje velika podjetja na zadevnem trgu, tako da je bilo potrebno različno obravnavanje. Zato je bil izhodiščni znesek glob, naloženih družbi Outokumpu in tožeči stranki, določen na 33 odstotkov izhodiščnega zneska globe, naložene skupini KME, in sicer 11,55 milijona EUR za družbo Outokumpu in tožečo stranko ter 35 milijonov EUR za skupino KME.

90 Iz sodne prakse je razvidno, da Komisiji ni mogoče očitati, da je sledila temu pristopu glede prvega dela ponderiranja. V okviru odmere globe glede na težo je namreč, tudi če je zaradi razdelitve v skupine določenim podjetjem kljub njihovi različni velikosti odmerjen enak izhodiščni znesek, to različno obravnavanje objektivno upravičeno, ker je narava kršitve pri določitvi njene teže veliko pomembnejša kot velikost podjetja (glej zgoraj v točki 49 navedeno sodbo Degussa proti Komisiji, točka 330 in navedena sodna praksa).

91 V okviru drugega dela ponderacije je Komisija glede na celotni promet družbe Outokumpu menila, da je treba izhodiščni znesek globe, naložene družbi Outokumpu, povečati za 50 odstotkov, da bi ji zagotovila dovolj odvračilen učinek in upoštevala dejstvo, da imajo velika podjetja znanje in pravno-ekonomsko infrastrukturo, ki jim omogoča bolje presoditi nezakonitost svojega ravnanja.

92 Tožeča stranka Komisiji ne more očitati, da je opravila tako ponderiranje. Povečanje izhodiščnega zneska globe, naložene družbi Outokumpu, „da bi se upoštevali njena velikost in vsi njeni viri“ (uvodna izjava 334 izpodbijane odločbe), namreč ne pomeni, da bi Komisija morala zmanjšati izhodiščni znesek globe, naložene tožeči stranki glede na njen celotni promet. V zvezi s tem je treba opozoriti (glej zgoraj točki 86 in 87), da Komisiji pri spreminjanju izhodiščnega zneska globe zaradi odvračilnega namena ni treba zagotoviti, da zneski, določeni različnim podjetjem, izražajo vse razlike med njimi glede njihovega celotnega prometa.

93 Nasprotno, v skladu z razlogovanjem iz zgoraj navedenih točk 31 in 30 sme Komisija v okviru svoje diskrecijske pravice prilagoditi višino glob na podlagi pavšalne metode, če so te, glede na okoliščine zadeve, razumne.

94 V zvezi s tem je treba poudariti, da se ob upoštevanju odvračilnega učinka globa prilagodi, da bi se upošteval zaželeni učinek na podjetje, ki mu je naložena, in to tako, da globa v skladu z zahtevami, ki izhajajo, po eni strani, iz nujnosti, da se zagotovi učinkovitost globe, in, po drugi strani, iz spoštovanja načela sorazmernosti z vidika finančnih sposobnosti zadevnega podjetja, ni zanemarljiva oziroma nasprotno, pretirana (zgoraj v točki 49 navedena sodba Degussa proti Komisiji, točka 283).

95 Poleg tega je Komisija pri izbiri stopnje povečanja za večja podjetja omejena z dejstvom, da izhodiščni znesek nikakor ne sme preseči zneska, sorazmernega teži kršitve. Zato lahko Komisija tudi v primerih, ko je promet večjega podjetja opazno višji od prometa drugih zadevnih podjetij, glede na težo zadevne kršitve, le zanemarljivo poveča izhodiščni znesek globe, naložene največjemu podjetju.

96 Glede na zgoraj navedeno in ob upoštevanju teže zadevne kršitve, tržnega deleža tožeče stranke v EGP ter njenega celotnega prometa leta 2002, ki je znašal 1,2 milijarde EUR, je Sodišče prve stopnje menilo, da je izhodiščni znesek globe, naložene tožeči stranki, upravičen.

97 Iz navedenega sledi, da je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: napačno povečanje izhodiščnega zneska globe zaradi trajanja kršitve

Trditve strank

98 Prvič, tožeča stranka trdi, da lahko Komisija na podlagi diskrecijske pravice iz člena 1 B Smernic odloči o povečanju zaradi trajanja kršitve in o njegovi stopnji, pri čemer je zgornja meja 10 odstotkov. Tožeča stranka opozarja, da Komisija, s tem da je sprejela besedilo uvodne izjave 338 izpodbijane odločbe, ni uporabila posebne pravice, ki jo ima na podlagi člena 1 B, prva alinea, Smernic, glede prvih petih let kartela. Zato bi lahko Komisija globo, naloženo tožeči stranki, povečala le za zadnjih sedem let kršitve.

99 Po mnenju tožeče stranke se Komisija ne bi smela sklicevati na dejstvo, da je uvodna izjava 338 izpodbijane odločbe slabo oblikovana. Tožeča stranka meni, da mora avtor odločbe nositi posledice napačnega oblikovanja besedila in da se v primeru protislovij v odločbi uporabi sankcija, ki je za zadevno osebo ugodnejša.

100 Poleg tega je dvoumna obrazložitev po mnenju tožeče stranke sporna obrazložitev in pomeni zato kršitev člena 230 ES.

101 Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kršila načelo, na podlagi katerega mora biti vsaka globa rezultat izračuna, ki se opravi za vsako podjetje posebej. Prav tako naj ne bi spoštovala obveznosti obrazložitve, s tem da ni pojasnila, zakaj ni uporabila svoje diskrecijske pravice. Po mnenju tožeče stranke je Komisija za obrazložitev povečanja in za določitev 10-odstotne, najvišje stopnje povečanja namreč upoštevala isto obteževalno okoliščino, in sicer da je zadevna kršitev trajala več kot pet let,

102 Tožeča stranka zatrjuje, da Komisija, ki je uporabila najvišjo, 10-odstotno stopnjo za vsako leto kršitve, ni navedla razlogov, zaradi katerih je bilo primerno tako povečanje. Tožeča stranka trdi, da bi se morala Komisija pri uporabi zadevne stopnje sklicevati na okoliščine, ki so značilne za zadevni kartel. Komisiji prav tako očita, da ni zadostno obrazložila povečanja globe z vidika intenzivnosti in trajanja zadevnega kartela.

103 Komisija predlaga, naj se ta tožbeni razlog zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

104 Prvič, glede očitka domnevno dvoumne obrazložitve ter dejstva, da naj Komisija v izpodbijani odločbi ne bi povečala izhodiščnega zneska globe, naložene tožeči stranki za prvih pet let kartela, je treba preučiti uvodne izjave 338, 340 in 342 izpodbijane odločbe, v katerih je navedeno:

„(338) Najprej je treba opozoriti, da sama predhodna praksa odločanja Komisije ne pomeni pravnega okvira za globe na področju konkurence, ker je ta opredeljen zgolj v Uredbi št. 17 […] Zavrniti je treba torej trditev, na katero se sklicuje skupina KME v uvodni izjavi 337 in se nanaša na predhodno odločbo Komisije. V skladu s trenutno politiko Komisije v kartelnih zadevah se globe povečujejo za 10 odstotkov na leto, če kršitev presega pet let. To je v več novejših zadevah povzročilo povečanja, povezana s trajanjem, za več kot 100 odstotkov […] V obravnavani zadevi, v kateri je kartel trajal dvanajst let in deset mesecev, Komisija meni, da je globe ustrezno povečati za 10 odstotkov na leto.

[…]

(340) Na podlagi navedenega Komisija meni, da so [družba Wieland], družba Outokumpu [in skupina KME] kršile člen 81(1) [ES] in člen 53(1) Sporazuma EGP, najmanj od 3. maja 1988 do 22. marca 2001. Storile so nadaljevano kršitev, ki je bila dolga, saj je trajala več kot dvanajst let in deset mesecev.

[…]

(342) Izhodiščni znesek glob, določen na podlagi teže, se zato družbama Outokumpu in [Wieland] poveča za 125 odstotkov […]“

105 Ugotoviti je treba, da razlaga uvodnih izjav in člena 1 B Smernic ne dopušča dvoma o nameri Komisije, da poveča izhodiščni znesek globe, naložene tožeči stranki, za 10 odstotkov za vsako leto kršitve. Zato je treba zavrniti očitke, na katere se je v zvezi s tem sklicevala tožeča stranka.

106 Drugič, glede utemeljenosti je treba opozoriti, da povečanje globe glede na trajanje ni omejeno na primere, v katerih bi obstajala neposredna povezava med trajanjem in veliko škodo, povzročeno glede na cilje Skupnosti, na katere se nanašajo pravila o konkurenci (glej v tem smislu zgoraj v točki 85 navedeno sodbo Michelin proti Komisiji, točka 278 in navedena sodna praksa).

107 Poleg tega je iz Smernic razvidno, da Komisija ni dokazala nobenega prekrivanja ali soodvisnosti med presojo teže in presojo trajanja kršitve.

108 Nasprotno, prvič, iz sistematike Smernic je razvidno, da te določajo presojo teže kršitve kot take za določitev splošnega izhodiščnega zneska globe. Drugič, teža kršitve se presoja glede na značilnosti zadevnega podjetja, zlasti glede na njegovo velikost in položaj na upoštevnem trgu, na podlagi česar je mogoče opraviti ponderiranje, razdeliti podjetja v kategorije in določiti poseben izhodiščni znesek. Tretjič, trajanje kršitve se upošteva za določitev osnovnega zneska in četrtič, Smernice zahtevajo upoštevanje obteževalnih in olajševalnih okoliščin, na podlagi katerih je mogoče prilagoditi višino globe, zlasti glede na aktivnost ali pasivnost vloge zadevnih podjetij pri izvajanju kršitve.

109 Iz tega sledi, da Komisije zgolj dejstvo, da si je pri dolgotrajnih kršitvah pridržala možnost povišati znesek, sprejet glede na težo kršitve, za do 10 odstotkov za vsako leto kršitve, nikakor ne zavezuje, da to stopnjo določi glede na intenzivnost dejavnosti kartela ali njegovih učinkov ali celo glede na težo kršitve. Komisija namreč v okviru svoje diskrecijske pravice (glej zgoraj točko 31) stopnjo povečanja, ki jo želi uporabiti, določi na podlagi trajanja kršitve.

110 Glede očitka, da naj bi Komisija pri obrazložitvi povečanja in določitvi najvišje, 10-odstotne stopnje navedenega povečanja upoštevala isto okoliščino, in sicer, da je zadevna kršitev trajala več kot pet let, Sodišče prve stopnje ni ugotovilo nobene nezakonitosti v dejstvu, da se na podlagi trajanja kršitve ne določi le povečanje osnovnega zneska kot takega, ampak, glede na okoliščine zadeve, tudi dokončna stopnja povečanja. Kot je bilo navedeno v prejšnji točki, Komisiji pri določitvi stopnje povečanja, ki se uporabi zaradi trajanja kršitve, ni treba upoštevati teže kršitve.

111 Komisija je v tej zadevi, zlasti v uvodnih izjavah 335 in 340 izpodbijane odločbe, ugotovila, da je bila tožeča stranka udeležena pri kršitvi dvanajst let in deset mesecev, kar je v smislu Smernic dolgo obdobje in je zato globo povečala za 125 odstotkov. S tem ni odstopila od pravil iz Smernic. Sodišče prve stopnje poleg tega meni, da to 125-odstotno povečanje v tej zadevi ni očitno nesorazmerno.

112 Iz vsega zgoraj navedenega izhaja, da je treba tožbeni razlog glede povečanja globe zaradi trajanja zavrniti kot neutemeljen.

Četrti tožbeni razlog: diskriminatorna uporaba obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996

Trditve strank

113 Tožeča stranka v bistvu meni, da je bila diskriminirana glede na skupino KME, ki je dosegla 30-odstotno zmanjšanje naložene globe, medtem ko je bila njej globa zmanjšana le za 20 odstotkov, čeprav je bilo njeno sodelovanje vsaj tako pomembno kot sodelovanje skupine KME.

114 Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija skupini KME napačno priznala večje zmanjšanje globe kot njej, ker je „skupina KME razkrila obstoj protikonkurenčnih dogovorov iz 80-ih let […], v nasprotju z letom 1993, ki ga je navedla družba Wieland […]“ (uvodna izjava 423 izpodbijane odločbe).

115 Tožeča stranka ob priznavanju omejene vrednosti njenega prispevka pri preiskavi, ki se je nanašala na obdobje pred letom 1993, opozarja, da ni zanikala obstoja kartela v tem obdobju, ampak da zaradi odpustitve več njenih sodelavcev tega ni mogla potrditi. Po mnenju tožeče stranke je Komisija precenila pomen sodelovanja skupine KME v primerjavi z njenim. Le ena izjava skupine KME naj bi namreč zares dokazovala obstoj kartela pred letom 1993. Poleg tega naj bi bila navedena izjava podana po tem, ko je to izrecno zahtevala Komisija. Druge izjave skupine KME naj bi bile podobne izjavam tožeče stranke, saj naj bi dokazovale obstoj sestankov, ne da bi jih opredelile za protikonkurenčne.

116 Tožeča stranka s sklicevanjem na uvodne izjave 397, 417 in 418 izpodbijane odločbe trdi, da je Komisija ugotovila, da je skupina KME zgolj zelo pomanjkljivo pojasnila dejstva glede obdobja pred letom 1993. Tožeča stranka na podlagi tega ugotavlja, da je zmanjšanje globe skupini KME za višji odstotek kot njej sami očitno napačno in pomanjkljivo obrazloženo, saj je bilo njeno sodelovanje primerljivo s sodelovanjem skupine KME.

117 Poleg tega tožeča stranka meni, da jo je Komisija glede tega kaznovala, ker ni tako kot skupina KME podala splošnega priznanja. Čeprav je tožeča stranka po temeljiti interni preiskavi predložila poročilo o različnih in podrobnih dejstvih, naj ji navedena preiskava ne bi omogočila preveriti in priznati obstoja protikonkurenčnega ravnanja v obdobju od l. 1988 do l. 1993. Obravnavanje tožeče stranke naj bi v veliki meri pripeljalo do tega, da se je bilo podjetje prisiljeno samo obtožiti, kar je v nasprotju s pravom Skupnosti, ker bi to pomenilo kršitev pravic do obrambe.

118 Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija ob upoštevanju dejstva, da naj bi se skupina KME sklicevala na osem sestankov „delovnih skupin“, ki naj jih drugi udeleženci ne bi omenili, skupini KME zmanjšala globo za višji odstotek kot njej. Zadnja naj bi se namreč v dopisu z dne 30. septembra 2002, naslovljenem na Komisijo, sklicevala na vrsto sestankov, ki so potekali med letoma 1999 in 2000, in ji predložila popolnejši opis kot skupina KME.

119 Tretjič, tožeča stranka trdi, da je v svojem dopisu z dne 30. septembra 2002 Komisiji prostovoljno predložila natančnejše in podrobnejše podatke, kot jih je predložila skupina KME glede obdobja od l. 1997 do l. 1999 (v nadaljevanju: tiho obdobje). Po mnenju tožeče stranke se Komisija, kot je navedeno zgolj v enem odstavku uvodne izjave 202 izpodbijane odločbe, opira na povzetke informacij, ki jih je predložila skupina KME, da bi dokazala obstoj protikonkurenčnih ravnanj v tihem obdobju, čeprav je tožeča stranka podrobnejše kot skupina KME opisala dvanajst sestankov, ki so potekali med letoma 1997 in 1998. Poleg tega naj bi se Komisija na poročilo o dejstvih, ki ga je predložila tožeča stranka, sklicevala v enajstih opombah, vključenih v uvodne izjave od 157 do 167 in od 202 do 212 izpodbijane odločbe.

120 Četrtič, tožeča stranka trdi, da bi ji morala biti na podlagi njenega sodelovanja s Komisijo, ki se je začelo dva tedna preden je začela sodelovati skupina KME, globa zmanjšana za večjo stopnjo ali vsaj za toliko kot skupini KME. Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v primeru kartelov (UL 2002, C 45, str. 3, v nadaljevanju: obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 2002), ki določa, da se podjetju, ki hitreje sodeluje, prizna večja stopnja zmanjšanja. Tožeča stranka priznava, da navedenega obvestila v obravnavani zadevi ni treba uporabiti, ampak bi ga Sodišče prve stopnje lahko upoštevalo kot izraz splošnega pravnega načela.

121 Komisija vse očitke tožeče stranke zavrača.

Presoja Sodišča prve stopnje

122 Prvič, glede očitka o pomanjkljivi obrazložitvi je treba ugotoviti, da je ta očitno neutemeljen. Elementi presoje, ki jih je Komisija upoštevala pri zmanjšanjih glob skupini KME in tožeči stranki na podlagi Obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996, so

jasno navedeni v uvodnih izjavah od 404 do 423 izpodbijane odločbe, s čimer so izpolnjene zahteve iz člena 253 ES (glej zgoraj točki 58 in 59).

123 Drugič, glede utemeljenosti je treba uvodoma ugotoviti, da če podjetje krši pravila Skupnosti o konkurenci, lahko s tem, da sodeluje s Komisijo, pričakuje znatno zmanjšanje globe, ki bi mu bila lahko naložena, oziroma celo odpravo vsakršne globe. V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso zmanjšanje globe zaradi sodelovanja v upravnem postopku temelji na preudarku, da tako sodelovanje Komisiji olajša ugotovitev kršitev (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 14. maja 1998 v zadevi BPB de Eendracht proti Komisiji, T-311/94, Recueil, str. II-1129, točka 325, in Finnboard proti Komisiji, T-338/94, Recueil, str. II-1617, točka 363).

124 Prav tako je treba opozoriti, da je v okviru presoje sodelovanja članov kartela mogoče izpodbijati le očitno napako pri presoji s strani Komisije, ker ima ta široko diskrecijsko pravico pri presoji kakovosti in koristnosti sodelovanja podjetja, predvsem v primerjavi z drugimi podjetji (sodba Sodišča z dne 10. maja 2007 v zadevi SGL Carbon proti Komisiji, C-328/05 P, ZOdl., str. I-3921, točka 88). Vendar pri izvrševanju te pravice ne sme kršiti načela enakega obravnavanja.

125 Ker se vsi očitki tožeče stranke nanašajo na domnevno diskriminacijo, ki naj bi ji bila povzročena v primerjavi s skupino KME, je treba torej preveriti, ali je Komisija lahko, ne da bi kršila načelo enakega obravnavanja in ne da bi prekoračila svojo diskrecijsko pravico, tožeči stranki višino njene globe zmanjšala za 20 odstotkov in skupini KME za 30 odstotkov na podlagi njunega sodelovanja.

126 Glede časovnega poteka posredovanja informacij Komisiji je treba ugotoviti, da sta tožeča stranka in skupina KME začeli sodelovati s Komisijo po tem, ko sta od nje prejeli zahtevo za informacije, vendar pred posredovanjem obvestila o ugotovitvah o možnih

kršitvah. Poleg tega za obe, skupino KME in tožečo stranko, velja točka D obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996, ki se v ničemer ne sklicuje na merilo glede tega, katero podjetje je začelo sodelovati pred drugim podjetjem.

127 Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da v okviru presoje stopenj sodelovanja obeh podjetij kronološkega dejavnika ni mogoče upoštevati v primerih, ko so bile informacije zadevnih strank posredovane v dovolj kratkem časovnem intervalu in v skoraj identični fazi upravnega postopka (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 2001 v zadevi Acerinox proti Komisiji, T-48/98, Recueil, str. II-3859, točka 139, in z dne 25. oktobra 2005 v zadevi Groupe Danone proti Komisiji, T-38/02, ZOdl., str. II-4407, točka 467).

128 Zato, kljub temu da je tožeča stranka dva tedna pred skupino KME sodelovala s Komisijo, ta razlika kot taka ne pomeni, da bi ji Komisija morala priznati višji ali vsaj enak odstotek zmanjšanja globe, kot ga je priznala skupini KME.

129 Ker se tožeča stranka sklicuje na uporabo po analogiji točke 23 obvestila o ugodni obravnavi iz leta 2002, ki določa, da Komisija ne sme dodeliti višjega odstotka zmanjšanja globe podjetju, ki prvo predloži dokaze o domnevni kršitvi, ki pomenijo veliko dodano vrednost, je treba poudariti, da je uporaba po analogiji mogoča le za zapolnitev pravne praznine. Vendar je treba ugotoviti, da je bilo sodelovanje tožeče stranke ter sodelovanje skupine KME in družbe Outokumpu obravnavano v obvestilu o ugodni obravnavi iz leta 1996.

130 V delu, v katerem je trditev tožeče stranke mogoče razumeti, kot da poudarja dejstvo časovne kolizije zakonov, zadošča ugotovitev, da taka kolizija ne obstaja. Zgolj ob neobstoju prehodnih določb se namreč novo pravilo uporabi neposredno za prihodnje učinke položaja, ki je nastal v obdobju veljavnosti starega pravila (glej sodbo Sodišča

z dne 21. januarja 2003 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-512/99, Recueil, str. I-845, točka 46 in navedena sodna praksa). V tej zadevi točka 28 obvestila o ugodni obravnavi iz leta 2002 jasno določa, da se navedeno obvestilo uporablja od 14. februarja 2002 za vse zadeve, v katerih se nobeno podjetje ni sklicevalo na obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996. Vendar v obravnavani zadevi ni sporno, da so se zadevna podjetja, med katerimi je tožeča stranka, sklicevala na obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996.

131 Ker so bile trditve tožeče stranke glede časovnega poteka posredovanja informacij Komisiji zavrnjene, je treba preveriti, ali je bil z vidika kakovosti prispevek skupine KME, v primerjavi s prispevkom tožeče stranke, takšen, da bi lahko upravičil razliko 10-ih odstotnih točk med stopnjama zmanjšanja glob, naloženih navedenima podjetjema.

132 Najprej, trditve tožeče stranke, da naj bi zmanjšanje globe zaradi priznanja podjetja, da je sodelovalo pri kršitvi, pomenilo kršitev pravic do obrambe drugih zadevnih podjetij, ni mogoče sprejeti.

133 Iz sodne prakse je namreč razvidno, da ima Komisija pravico zmanjšati globe, naložene podjetjem, ki ji ne posredujejo le koristnih informacij, ampak izrecno priznajo tudi udeležbo pri kršitvi. Seveda Komisija ne sme prisiliti podjetja, da prizna udeležbo pri kršitvi. Vendar ji to ne preprečuje, da pri določitvi zneska globe upošteva pomoč, ki jo je to podjetje po lastni volji ponudilo, da bi se ugotovil obstoj kršitve (sodbi Sodišča z dne 14. julija 2005 v zadevi Acerinox proti Komisiji, C-57/02 P, ZOdl., str. I-6689, točka 87, in ThyssenKrupp proti Komisiji, C-65/02 P in C-73/02 P, ZOdl., str. I-6773, točka 50).

134 Priznanje očitane kršitve je namreč popolnoma prostovoljno dejanje zadevnega podjetja, saj to nikakor ni zavezano priznati udeležbe v kartelu (zgoraj v točki 133

navedeni sodbi z dne 14. julija 2005 v zadevi Acerinox proti Komisiji, točka 89, in ThyssenKrupp proti Komisiji, točka 52).

135 V tej zadevi je treba ugotoviti, da je iz razlage uvodnih izjav 405 in 406 ter uvodnih izjav od 416 do 422 izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija globe, naložene tožeči stranki in skupini KME, zmanjšala na podlagi dveh kumulativnih dejavnikov, in sicer, prvič, na podlagi dejstva, da nista prerekali dejanskega stanja ugotovljene kršitve, in drugič, na podlagi dejstva, da je njuno sodelovanje pri ugotavljanju dejstev preseglo obveznosti iz člena 11 Uredbe št. 17.

136 Glede zadnjega dejavnika je iz uvodnih izjav 168, 169, 171, 405, 417, 419 in 423 izpodbijane odločbe razvidno, da je Komisija presodila, da so si bili prispevki skupine KME in tožeče stranke kakovostno podobni, z izjemo, prvič, priznanja obstoja tajnih dejavnosti pred letom 1993 in drugič, razkritja dodatnih sestankov, ki naj bi bili namenjeni krepitvi kršitve.

137 Ker je bilo dokazano, da se je kartel začel leta 1988, je očitno, da opredelitve trajanja kršitve s strani Komisije odgovor tožeče stranke v njenem dopisu z dne 30. septembra 2002 ni olajšal. Tožeča stranka je v navedenem dopisu namreč navedla seznam uradnih sestankov združenja Cuproclima, ki so potekali od leta 1985, pri čemer ni navedla predmeta razprave teh sestankov. V tem istem dopisu je menila, da so se tajni stiki začeli okoli leta 1993.

138 Po drugi strani je skupina KME v svojem dopisu z dne 15. oktobra 2002 priznala, da so se udeleženci sporazumeli o razdelitvi strank v prvih letih, ki so sledila ustanovitvi združenja Cuproclima leta 1985, in opisala, kako so to storili.

139 Glede tihega obdobja (od leta 1997 do leta 1999) je treba ugotoviti, da so bile v dopisu skupine KME z dne 15. oktobra 2002 navedene informacije o razvoju delovanja kartela v okviru združenja Cuproclima ter o dejstvu, da so skupina KME, družba Wieland in v manjši meri družba Outokumpu imele redne stike zunaj združenja Cuproclima do leta 1999, najpogosteje po telefonu, da bi razpravljale o določenih strankah ali cenah.

140 Glede obdobja od l. 1999 do l. 2001 iz navedenega dopisa izhaja, da so se člani družbe Cuproclima ponovno sestali na približno osmih sestankih „delovne skupine“, ki so potekali zunaj rednih srečanj v okviru združenja Cuproclima, da bi okrepili dejavnosti kartela.

141 Glede sodelovanja tožeče stranke v zvezi z navedenimi obdobji je treba ugotoviti, da čeprav je bil seznam sestankov, ki ga je ta predložila, popolnejši od seznama skupine KME, pa ni navedla, ali se je na sestankih, navedenih na tem seznamu, razpravljalo o temah, povezanih s kartelom. Iz tega sledi, da tožeča stranka s tem seznamom ni prispevala k temu, da bi bila Komisija seznanjena z okvirom navedenih sestankov in da bi lahko presodila njihov namen. Zato se tožeča stranka ne more sklicevati na ta seznam v utemeljitev, da je bilo njeno sodelovanje za namene preiskave Komisije pomembnejše od izjav, ki jih je podala skupina KME, ali vsaj enakovredno tem (glej zgoraj točki 139 in 140).

142 Tožeča stranka pa je v okviru sodelovanja Komisiji predložila nekaj upoštevnih dokazov glede tihega obdobja in obdobja od leta 1999 do leta 2000.

143 Med drugim je, tako kot skupina KME, predložila dokaze glede protikonkurenčnega dopisovanja s skupino KME leta 1997 (uvodna izjava 163 izpodbijane odločbe).

144 Prav tako je izjavila, da so se člani združenja Cuproclima proti koncu 90-ih let odločili, da ponovno začnejo s tajno dejavnostjo, kar se je leta 1999 uresničilo s sprejetjem razpredelnice, ki naj bi bila elektronsko dostopna članom kartela in je vsebovala občutljive podatke. Vendar pa je treba ugotoviti, da te informacije, čeprav se nanašajo na kršitev, ne razkrivajo organizacije dodatnih sestankov, katerih namen je bil prilagoditi in okrepiti tajno dejavnost, ki je potekala na rednih sestankih združenja Cuproclima, o kateri je, nasprotno, skupina KME obvestila Komisijo, s tem ko je razkrila osem sestankov „delovne skupine“.

145 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da trditve tožeče stranke, da naj bi k pojasnitvi obdobja med letoma 1997 in 2000 prispevala več kot skupina KME, niso podprte z dokumenti iz spisa.

146 Zato in glede na sodno prakso, navedeno v točki 133 zgoraj, Sodišče prve stopnje meni, da Komisija ni storila očitne napake pri presoji pri določitvi stopnje zmanjšanja – zaradi sodelovanja – glob, naloženih tožeči stranki.

147 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da tudi zadnji tožbeni razlog ni utemeljen.

148 Zato je treba tožbo zavrniti.

Stroški

149 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (osmi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Wieland-Werke AG se naloži plačilo stroškov.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 6. maja 2009.

Podpisi